

«28η Οκτώβρη του Σαράντα»

Ξημερώνει είκοσι οχτώ
Οκτώβρη του Σαράντα...
θέλημα Θεού οι Έλληνες
να τη θυμούνται πάντα.

Να τη θυμούνται ως την αρχή
μιας άλλης τους πορείας,
προς τον βωμό μιας ένδοξης
ακόμα ιστορίας.

Έρχονται φίδια πονηρά
ζητάνε να διέλθουν,
μα όχι τους λέει ο Έλληνας,
οι σκέψεις αυτές ν' απέλθουν.

Το όχι σαν ακούστηκε
το πήρε ο αγέρας,
έγινε σάλπισμα έγερσις πρωινό,
βουκολικός σκοπός φλογέρας.

Πόλεμο σας κηρύττουμε
οι έχιδνες μας λένε,
εσείς τ' αποφασίσατε
οι μάνες σας να κλαίνε.

Μαύρο μαντάτο θα 'τανε
το νέο τούτο γι' άλλους,
μα οι Έλληνες σαν τ' άκουσαν
στήσαν χορούς μεγάλους.

Πρόσκληση, παραλήρημα,
αγωνιούν οι μάνες...
κλάμα, φωνές, αποχαιρετισμοί,
χτυπάνε οι καμπάνες.

Φεύγουν οι άντρες έτοιμοι
για ηρωικές αρένες,
με των δικών τους τις ευχές
κι ιδέες κοιμισμένες.

Αφήνουν σπίτια, μάνες και ζωή,
που χάρισμα τη δίνουν στην πατρίδα,
παίρνουν τα τραίνα φεύγοντας
και τα κορμιά τους βάζουνε ασπίδα.

Μέσα στα χιόνια, στις βροχές,
μέσα στις λάσπες και τις ψείρες,
ορμάνε πάνω στις πλαγιές
κι αβγαταίνουν τα ορφανά κι οι χήρες.

Με ορμή νικάνε τον εχθρό
φωνάζοντας αέρα,
τη σιδερένια θέληση
δεν τη νικά η σφαίρα.

Τιμή και δόξα αναλογεί
στους δαφνοστεφανωμένους,
αιώνια η μνήμη τους
στους μη προσκυνημένους!

«Πατρίδα Ελλάδα»

Πατρίδα Ελλάδα, δυνατά σ' αγαπάμε,
κι όλοι μας για το κοινό καλό πολεμάμε.

Η ζωή τελικά ορθώνει ανάστημα,
να τη μπροστά κι η ανθρωπιά με παράστημα.

Στην πρώτη γραμμή, ο κλάδος υγείας,
ένοπλες δυνάμεις και σώματα ασφαλείας,
που ο κλάδος ελιάς της νίκης αξίζει,
πολεμώντας ο καθείς απ' το δικό του μετερίζι.

Ακολουθούμε κι εμείς, που αν και ξεχνάμε,
για την πατρίδα αν ζητηθεί πρόθυμα πολεμάμε,
κι όλοι μαζί σαν να 'μαστε ένα σώμα,
προχωράμε μπροστά, με ελπίδα, για μια νίκη ακόμα.